

Veiledning

Omfanget av kundeopplysninger som bør innhentes ved investeringsrådgivning knyttet til langsiktig sparing i aksje- og kombinasjonsfond (proporsjonalitetsprinsippet)

Publisert 17.08.2023

1. Bakgrunn og formål

Ved ytelse av investeringsrådgivning stilles det i verdipapirlovgivningen generelt omfattende krav til kartlegging og dokumentasjon av kundens kunnskap og erfaring fra det aktuelle investeringsområdet, samt kundens finansielle situasjon og investeringsmål. Undersøkelsene skal sette foretaket i stand til å anbefale de investeringstjenestene og finansielle instrumentene som egner seg for kunden, i samsvar med god forretningsskikk.

Kravene i verdipapirlovgivningen om de kundeopplysninger som skal innhentes er utformet for å beskytte kunden mot råd og produkter som ikke er egnet for kunden, og for at foretak skal utvise ekstra aktsomhet ved anbefaling av produkter som regnes som komplekse. Verdipapirhandellovens bestemmelser om investorbeskyttelse gir imidlertid åpning for utøvelse av et visst skjønn (proporsjonalitet) når det gjelder omfanget av de kundeopplysninger som skal innhentes.

Veiledningen gir retningslinjer for hvordan proporsjonalitetsbestemmelsene i lovgivningen kan anvendes ved kartlegging av kundens bakgrunn, kunnskap og erfaring der kunden i møte med en digital eller fysisk finansiell rådgiver mottar investeringsrådgivning som kun omhandler inngåelse av månedlige spareavtaler for langsiktig sparing i aksje- og kombinasjonsfond.

Veiledningen angir i kapittel 4 retningslinjer for hvilken informasjon om kunden som normalt bør kunne anses tilstrekkelig å innhente ved investeringsrådgivning som utelukkende er knyttet til langsiktig sparing, gitt at betingelsene i kapittel 3 nedenfor er oppfylt.

Veiledningen er ment som et grunnlag for foretakets egne rutiner for investeringsrådgivning og selvstendige vurderinger ved fastsettelse av omfanget av kundeopplysninger som bør innhentes i møte med kunden der temaet er langsiktig sparing i verdipapirfond. Det presiseres at veiledningen kun angir retningslinjer for anvendelse av proporsjonalitet knyttet til innhenting av nødvendige opplysninger om kunden og således ikke er en fullstendig veiledning om investeringstjenesten investeringsrådgivning som sådan.

2. Relevant regelverk

Kravene til vurdering av egnethet ved ytelse av investeringstjenesten investeringsrådgivning følger av verdipapirhandelloven (vphl.) § 10-15. Iht. verdipapirfondforskriften § 1-3 får bestemmelsene om egnethetstesting også anvendelse for forvaltningsselskap for verdipapirfond med tillatelse til å yte investeringstjenestene porteføljeforvaltning og/eller tilleggstjenesten investeringsrådgivning etter vphl. § 2-1(1).

Nærmere regler for egnethetsvurdering i forbindelse med investeringsrådgivning, herunder hvilken informasjon foretaket skal eller bør innhente om kunden for å sikre at de anbefalte finansielle

instrumentene er egnet for kunden, er gitt i delegert kommisjonsforordning (EU) 2017/565¹ til MiFID II, artikkel 54 – 59. Delegert endringsforordning (EU) 2021/1253² til kommisjonsforordningen innfører i tillegg krav til kartlegging av kundens individuelle bærekraftspreferanser, slik at eventuelle slike preferanser kan tas hensyn til i investeringsrådgivningen, i tillegg til kundens rent finansielle investeringsmål. De to delegerte rettsaktene er gjennomført i norsk rett i § 2-2 i forskrift til verdipapirhandelloven (verdipapirforskriften).

Det fremgår av ordlyden i den delegerte kommisjonsforordningen at omfanget av informasjon som bør innhentes fra kunden vil bero på tjenesten som ytes og/eller de produktene som tilbys, samt karakteristika ved den aktuelle kunden. «ESMA Guidelines on certain aspects of the MiFID II suitability requirements³» (ESMAs retningslinjer) omtaler nærmere i hvilken grad foretaket kan legge til grunn et proporsjonalitetsprinsipp ved avgjørelsen av hvor langt man skal gå i å kartlegge kundens bakgrunn for å bedømme egnetheten av produktet som anbefales.

I ESMAs retningslinjer General Guideline 3, (punkt. 33) heter det (*vår oversettelse*):

«Før det ytes investeringsrådgivning eller porteføljeadministrasjonstjenester, må foretaket innhente all "nødvendig informasjon" om kundens kunnskap og erfaring, økonomiske situasjon og investeringsmål. Omfanget av "nødvendig" informasjon kan variere og må ta hensyn til egenskapene til investeringsrådgivningen eller porteføljestyrtjenestene som skal ytes, type investeringsprodukter som skal vurderes og egenskapene ved disse, samt egenskapene til kunden.»

3. Veiledningens anvendelsesområde

Denne veiledningen er rettet mot investeringsrådgivning der følgende betingelser er oppfylt:

3.1 Rådgivningen gjelder inngåelse av spareavtaler i aksje- og kombinasjonsfond

Veiledningen gjelder kun der investeringsrådgivningen er knyttet til anbefaling om inngåelse av spareavtaler i aksjefond og kombinasjonsfond som er UCITS (unntatt strukturerte UCITS) eller nasjonale fond som er «UCITS-like». Fond med svært smale investeringsmandat (f.eks. enkelte sektorfond eller fond med et spesielt begrenset geografisk mandat) anbefales holdt utenfor, selv om også disse kan være UCITS eller «UCITS-like».

3.2 Rådgivningen gjelder inngåelse av langsiktige spareavtaler

Veiledningen gjelder kun i de tilfeller der kunden ønsker å inngå avtale om månedlig sparing med langsiktig sparehorisont, dvs. normalt minimum 5 år.

3.3 Rådgivningen omfatter sparing av lønnsinntekt

Veiledningen gjelder kun der den månedlige sparingen trekkes direkte fra kundens lønnsinntekt eller annen tilsvarende fast inntekt. Rådgivning om plassering av engangsbeløp og formue, gjennom for eksempel implementering av en investeringsportefølje, vil dermed måtte holdes utenfor. Det vises til

---

¹ [Delegert kommisjonsforordning \(EU\) 2017/565 av 25. april 2017](#)

² [Delegert kommisjonsforordning \(EU\) 2021/1253 av 21. april 2021](#) (norsk ikrafttredelse 5. januar 2023)

³ [ESMA Guidelines on certain aspects of the MiFID II suitability requirements](#) 03/04/2023

ESMAs retningslinjer pkt. 39 hvor det framgår at omfanget av tjenesten som kunden ber om vil kunne påvirke hvor detaljert informasjon foretaket bør innhente om kunden.

4. Anvendelse av proporsjonalitetsprinsippet

Foretak som yter investeringsrådgivning er pålagt å vurdere hvorvidt råd eller produkter som anbefales er «egnet» for kunden (egnethetstesten). Den samlede egnetheten vurderes utfra følgende kriterier; kundens kunnskap og erfaring, finansielle stilling og investeringsmålsettingen. I lovgivningen åpnes det som nevnt for en viss grad av proporsjonalitet, der omfanget av den informasjon som skal innhentes vil bero på omstendigheter ved kunden og/eller produktet som anbefales. I det nærmere omtales omfanget av de opplysninger som bør innhentes i tilknytning til hvert av de ovennevnte kriterier i forbindelse med salg av spareavtaler i verdipapirfond, der kunden er ikke-profesjonell.

4.1 Kartlegging av kundens kunnskap og erfaring

Vphl. § 10-15 (1) stiller krav om at det i forbindelse med investeringsrådgivning innhentes nødvendige opplysninger om kundens kunnskap og finansielle erfaring. Undersøkelsene om kundens kunnskap og erfaring må være tilstrekkelig omfattende til å kunne fastslå at kunden har den kunnskapen eller erfaringen som er nødvendig for å forstå risikoen ved transaksjonen og de anbefalte produktene, jf. forskriftens artikkel 54 (2) litra c).

Det sentrale hensynet i den offentligrettslige reguleringen av verdipapirfond er forbrukerbeskyttelse. Verdipapirfond er produkter som er spesielt konstruert for investorer som ikke kan forventes å kunne noe om verdipapirinvesteringer og finansmarkedene. For det første har verdipapirfondsreguleringen strenge regler om diversifisering av de underliggende investeringer i fondet, noe som gjør at risikoen for å tape hele det investerte beløp er minimal. Videre har lovgivningen regler om likviditet: Fondet skal i hovedsak være investert i børsnoterte verdipapirer som kan omsettes på daglig basis. Hensynet bak disse reglene er å sikre at andelseierne i fondene skal kunne realisere investeringen på kort tid. Videre stiller verdipapirfondloven krav om at en uavhengig depotmottaker på daglig basis kontrollerer at fondets midler er investert iht. lov og vedtekter. Det er også gitt strenge dokumentasjonskrav for verdipapirfond, som skal sikre at investor gis informasjon om produktet på en måte som er lett forståelig for investorer uten spesielle forhåndskunnskaper.

I ESMAs retningslinjer punkt 38 følger det at ved vurderingen av omfanget av informasjon som skal innhentes, skal det tas hensyn til hva slags finansielt produkt som anbefales. Foretaket skal *«innhente tilstrekkelig informasjon for å kunne vurdere kundens evne til å forstå risikoen og egenskapene ved hvert av de finansielle instrumentene som foretaket vil anbefale til den aktuelle kunde»*. Punkt 39 fremhever at også omfanget av tjenesten(e) som etterspørres av kunden vil påvirke hvor mye informasjon som må innhentes om kunden. Videre framgår det av punkt 40 at det vil kunne være behov for å innhente mer informasjon for potensielt sårbare kunder (eksempelvis eldre kunder eller kunder som søker råd for første gang).

De nevnte egenskaper ved, og den omfattende offentligrettslige regulering av verdipapirfond tilsier at et råd om å starte månedlig sparing i verdipapirfond, normalt bør kunne anses som en egnet anbefaling til de fleste kunder, selv der kunden har et lavt kunnskaps- og erfaringsnivå om

fondssparing. En kartlegging av kundens kunnskap og erfaring må likevel som et minimum avdekke om kunden har nødvendig forståelse av de mest grunnleggende egenskapene ved et verdipapirfond. Det følger av ESMA's retningslinjer punkt 23 at foretaket må gjøre en tilstrekkelig vurdering av om kunden forstår risikoen knyttet til investeringen og hvilken sammenheng det er mellom risiko og forventet avkastning på investeringen. Foretaket må sikre at kunden eksempelvis forstår hvordan investering i verdipapirfond skiller seg fra et alminnelig bankinnskudd, samt hvilken risiko som er forbundet med investeringen. Kunden må følgelig forstå at selv om en langsiktig spareavtale i verdipapirfond gir gode forutsetninger for å kunne oppnå positiv realavkastning over tid, vil verdien av investeringen (sparesaldoen) på kort sikt kunne svinge betydelig og innebære en risiko for å tape penger.

Når det gjelder kartlegging av kundens kunnskap og erfaring bør foretaket utvise særlig aktsomhet overfor potensielt sårbare kunder, som man må anta har et særlig lavt kunnskapsnivå eller erfaringsnivå, eksempelvis helt unge personer og eldre.

4.2 Kartlegging av kundens finansielle stilling

Vphl. § 10-15 (1) stiller krav om at det skal innhentes nødvendige opplysninger om kundens finansielle situasjon. Iht. kommisjonsforordningens artikkel 54 (4) skal opplysninger om kundens finansielle situasjon, «*der dette er relevant*», omfatte opplysninger om kilden til og omfanget av kundens regulære inntekt, kundens eiendeler, herunder likvide midler, investeringer og fast eiendom samt kundens regulære finansielle forpliktelser. Det følger videre av ESMA's retningslinjer pkt. 37 at det alltid vil være nødvendig å innhente informasjon om kundens økonomiske situasjon, men at omfanget av informasjon som skal innhentes vil avhenge av hvilken type finansielle instrumenter som anbefales eller det inngås avtale om kjøp av.

Månedlig sparing i veldiversifiserte aksje- og kombinasjonsfond anses normalt å være et egnet råd for langsiktig sparing for de fleste kunder. Det er nettopp denne jevne, langsiktige sparingen i verdipapirmarkedet som gjør at kunden over tid kan forvente å få realavkastning på sparepengene sine. Det må antas at månedlig sparing generelt er et fornuftig råd som vil passe godt til de fleste økonomiske situasjon (gitt at det er satt et fornuftig og individuelt tilpasset nivå på det månedlige sparebeløpet). Jevnlig sparing reduserer også risikoen for å være spesielt uheldig med kjøpstidspunktet og man disiplinere sparingen.

I forbindelse med et råd om langsiktig sparing i aksje- og kombinasjonsfond anses det normalt ikke nødvendig med en omfattende kartlegging av kundens finansielle stilling. Det må imidlertid alltid innhentes informasjonen som er tilstrekkelig til å kunne fastslå om kunden bør starte sparing i verdipapirfond eller om kunden heller bør prioritere andre former for sparing, f.eks. nedbetale dyr gjeld eller bygge opp en fornuftig bufferkapital slik at kunden ikke må realisere fondsandeler på et tidspunkt som er markedsmessig ugunstig for å kunne møte uforutsette utgifter. Dersom kunden har dyr gjeld å betjene, bør kunden som utgangspunkt alltid få råd om å betale ned denne før det vil være hensiktsmessig å starte sparing i verdipapirfond. En kartlegging av kundens finansielle stilling, herunder lønnsinntekt og alle regulære økonomiske forpliktelser er også nødvendig for å kunne gi et egnet råd om størrelsen på det månedlige sparebeløpet.

4.3 Kartlegging av kundens investeringsmålsetning

Kommisjonsforordningens artikkel 54, 5. ledd slår fast (etter ikrafttredelse av endringsforordningen) at opplysninger om kundens investeringsmål skal, dersom det er relevant, omfatte informasjon om

hvor lenge kunden ønsker å holde på investeringen, kundens preferanser når det gjelder risiko, kundens risikoprofil og formålet med investeringen samt vedkommendes bærekraftspreferanser.

a) Risikoprofil

Verdipapirfond er underlagt verdipapirfondlovens bestemmelser om plasseringsbegrensninger, som innebærer at forvaltningsselskapet er pålagt en generell plikt til å sørge for hensiktsmessig spredning av risikoen for tap av fondets midler. Verdipapirfond som investeringsobjekt er således relativt sett mindre risikofylt enn flere andre former for investeringer, som f.eks. kjøp av enkeltpapirer eller investeringer i andre type fond med mindre aktivaspredning. Investeringer i verdipapirfond er likevel ikke garantert eller forsikret. Kunden kan tape penger ved investeringer i fond, fordi fondets avkastning er avhengig av utviklingen i de underliggende verdipapirene fondet er investert i. Risikoen for å tape hele det investerte beløpet må likevel anses minimal, selv om det finnes eksempler fra historien som viser at et fonds verdi kan falle betydelig i perioder med store markedsbevegelser. For kunder med lang investeringshorisont anses likevel månedlig sparing i verdipapirfond som et egnet råd.

Selv om månedlig sparing i verdipapirfond må kunne anses som et egnet råd for de fleste kunder, kan kundene like fullt ha ulike preferanser når det gjelder risiko. Investering i rene aksjefond innebærer normalt mer svingningsrisiko enn kombinasjonsfond, der en andel av fondets midler er investert i rentepapirer. For kunder som er mindre komfortable med større svingninger i andelsverdien i løpet av investeringsperioden kan det derfor være et egnet råd å anbefale kombinasjonsfond. Det bør derfor innhentes nærmere informasjon om kundens ønskede risikoprofil, slik at det eventuelt kan anbefales et verdipapirfond der andelen aksjer er tilpasset kundens preferanse med hensyn til svingningsrisiko. I denne sammenheng er det viktig at kunden blir informert om sammenhengen mellom risiko og forventet avkastning. Foretaket bør også sørge for at kunden er innforstått med at historisk avkastning ikke er en pålitelig indikator for fremtidig avkastning og at avkastningen vil svinge over tid i tråd med markedssvingninger

b) Tidshorisont

Som nevnt i kapittel 3 ovenfor bør denne veiledningen kun anvendes der rådgivningen omhandler langsiktig sparing. Som langsiktig sparing regnes her normalt en investeringsperiode på minst fem år. Kortsiktige investeringer i aksjefond kan som nevnt innebære høy risiko, og bør følgelig frarådes. Det vil derfor alltid være relevant å innhente informasjon om kundens investeringshorisont.

c) Formål med investeringen

Det må kunne legges til grunn at en anbefaling om fast månedlig sparing i et veldiversifisert verdipapirfond normalt vil være et egnet råd for de fleste kunder med en investeringshorisont på fem år eller mer. Det anses som mindre relevant å innhente informasjon om kunden f.eks. sparer til egen pensjon eller sparer til barn og/eller barnebarn.

d) Bærekraftspreferanser

Delegert endringsforordning EU 2021/1253 innfører krav til kartlegging av kundens individuelle bærekraftspreferanser, i tillegg til kundens finansielle investeringsmål.

Etter ikrafttredelse av endringsforordningen følger det av artikkel 2(7) i kommisjonsforordningen at «bærekraftspreferanser» er en kundes eller en potensiell kundes valg med hensyn til hvorvidt og

eventuelt i hvilken grad ett eller flere av følgende finansielle instrumenter skal integreres i vedkommendes investering:

- a) Et finansielt instrument for hvilket kunden bestemmer at en minimumsandel skal investeres i miljømessig bærekraftige investeringer som definert i EUs taksonomiforordning⁴.
- b) Et finansielt instrument for hvilket kunden bestemmer at en minimumsandel skal investeres i bærekraftige investeringer som definert i EUS offentliggjøringsforordning⁵ (SFDR)
- c) Finansielle instrumenter som tar hensyn til de viktigste negative konsekvensene for bærekraftsfaktorer (PAI), der kvalitative eller kvantitative elementer som vises at dette tas hensyn til, bestemmes av kunden.

Det følger av punkt 5 i fortalen til endringsforordningen at man først skal vurdere en kundes øvrige investeringsmål, tidshorisont og individuelle omstendigheter, før man spør om vedkommendes eventuelle bærekraftspreferanser. Det følger videre av punkt 8 i fortalen at kunden bør ha anledning til å endre opplysningene om sine bærekraftspreferanser. For å hindre grønnvasking og salg på feil grunnlag er adgangen til å endre opplysninger underlagt nærmere regler og dokumentasjonskrav.

Det følger av ESMA's Guidelines on certain aspects of the MiFID II suitability requirement («Retningslinjene») punkt 16 at for å hjelpe kundene å forstå hva «bærekraftspreferanser» er, og valgene som skal tas i denne sammenheng, bør foretaket forklare hva begrepene innebærer, samt forskjellene på de tre elementene (a), (b) og (c) som utgjør definisjonen på bærekraftspreferanser. Foretaket bør også forklare forskjellen på disse produktene og produkter som ikke har bærekraftsegenskaper på en klar måte, og ved å unngå et teknisk språk. Foretaket skal også forklare hva som legges i begrepene miljømessige, sosiale og styringsmessige aspekter.

ESMA legger i retningslinjene opp til en ganske bundet og sekvensiell prosess for kartlegging av kundens bærekraftspreferanser. I retningslinjenes punkt 26 og 27 utdyper ESMA nærmere om hvilken informasjon som må samles inn for å kartlegge kundens bærekraftspreferanser, og det er vanskelig å se at det er særlig rom for skjønn med tanke på omfanget av kundeopplysninger som må innhentes for å kartlegge kundens bærekraftspreferanser, med mindre kartleggingen i en tidlig fase avdekker at kunden ikke har slike preferanser, eller ikke besvarer spørsmål knyttet til bærekraft. Kunden kan i så fall behandles som «nøytral» med hensyn til bærekraftspreferanser, jf. punkt 85. Informasjon om kundens bærekraftspreferanser må inkludere alle aspekter nevnt i definisjonen av bærekraftspreferanser i kommisjonsforordningen og være tilstrekkelig detaljert til å kunne matche kundens bærekraftspreferanser med bærekraftsrelaterte egenskaper ved finansielle instrumenter som tilbys av foretaket. I korte trekk innebærer dette at foretaket bør samle inn følgende informasjon fra kunden, jf. punkt 26:

- Om kunden har bærekraftspreferanser («JA/NEI»).
- Dersom kunden svarer «JA» må det kartlegges om kunden har preferanser med tanke på produkter som er bærekraftige etter SFDR, taksonomiforordningen, eller produkter som hensyntar de viktigste negative konsekvensene på bærekraft (PAI), eller kombinasjoner av disse tre.
- Når det gjelder produkter som er bærekraftige etter SFDR eller taksonomiforordningen må kunden angi hvilken minimumsandel som skal investeres i bærekraftige investeringer.

---

⁴ [Regulation \(EU\) 2020/852 of the European Parliament and of the Council of 18 June 2020](#)

⁵ [Regulation \(EU\) 2019/2088 of the European Parliament and of the Council of 27 November 2019](#)

- Når det gjelder PAI må kunden bestemme hvilke negative konsekvenser på bærekraft som skal vurderes, herunder hvilke kvantitative eller kvalitative kriterier som kunden mener bør legges vekt på i vurderingen.

Retningslinjenes punkt 27 angir at foretak kan samle inn informasjon om kundens bærekraftspreferanser knyttet til (a), (b) og (c) i artikkel 2(7) ved å stille lukkede spørsmål som må besvares av kunden med «JA/NEI». Det bør deretter kartlegges hvorvidt kundens preferanser har fokus på miljø, sosiale eller styringsmessige faktorer, eller en kombinasjon av disse, eller om kunden har et slikt fokus overhodet. Retningslinjene krever imidlertid ikke at kunden må angi en klar prioritering av bærekraftfaktorene, dersom det oppgis flere eller overlappende preferanser. Dersom kunden ikke angir en klar prioritering har ESMA klargjort i retningslinjene at foretaket kan tolke disse valgene som alternative, med mindre noe annet er eksplisitt oppgitt av kunden, og gjøre en vurdering i kundens beste interesse, jf. ESMAs Final report⁶ til retningslinjene (Annex III, punkt 35, Feedback on the consultation paper). ESMA angir videre at minimumsandelen bærekraftige investeringer kan samles inn i form av minimum prosentandeler, men må være tilstrekkelig finmasket. F.eks. minimum 20%, 25 %, 30% etc., jf. punkt 27. Dersom kunden ønsker å inkludere et produkt som vurderer PAI bør foretaket samle informasjon som dekker de kvalitative og kvantitative elementene under «c» i den delegerte kommisjonsforordningen, som kunden mener bør vektlegges.

ESMA slår i retningslinjene fast i punkt 81 at bærekraftspreferanser først skal tas opp når egnethet har blitt vurdert opp mot de andre kriteriene, altså kunnskap og erfaring, finansiell situasjon og andre investeringsmål. Først når man har identifisert et utvalg egnede investeringsprodukter etter disse kriteriene skal man, i et neste steg, identifisere produkter eller investeringsstrategier som oppfyller kundens bærekraftspreferanser. Det følger videre av retningslinjenes punkt 82 og 83 at dersom foretaket har tenkt å anbefale produkter som ikke passer med kundens opprinnelige opplyste bærekraftspreferanser, kan dette kun gjøres etter at kunden har endret sine bærekraftspreferanser. Foretakets forklaring på endringen, så vel som kundens avgjørelse om å endre preferanser, må dokumenteres i et register. Etter at kunden har uttrykt et ønske om å endre preferanser, og ikke før, kan foretaket presentere informasjon om sitt utvalg av produkter med bærekraftegenskaper.

5. Dokumentasjon til kunden

Kunden skal etter gjennomført rådgivningssamtale motta en rapport («egnethetserklæring»), jf. kravet i vphl. § 10-17 (3). Rapporten skal inneholde et sammendrag av rådgivningssamtalen som har funnet sted og skal på en oversiktlig måte spesifisere foretakets anbefaling til kunden. Rapporten bør, i et for kunden, klart og enkelt språk begrunne på hvilken måte anbefalingen er god (egnet) for kunden.

Kunden skal motta rapporten i god tid før første trekk på spareavtalen(e) gjennomføres, slik at kunden gis tilstrekkelig tid til å sette seg inn i og overveie investeringsrådet og all informasjon om anbefalte verdipapirfond.

6. Områlestid

---

⁶ [ESMA Final Report Guidelines on certain aspects of the MiFID II suitability requirements](#) 23/9 2022

Vphl. § 10 – 10 (2) stiller krav om at verdipapirforetaket i god tid før det yter investeringstjeneste eller tilknyttet tjeneste skal gi kunder og potensielle kunder relevant informasjon om verdipapirforetaket og de tjenester det yter, finansielle instrumenter og foreslåtte investeringsstrategier, utførelsesplasser og alle kostnader og gebyrer i samsvar med bestemmelsen. Vphl. § 10 – 10 (7) slår fast at opplysninger etter første til sjette ledd skal gis i forståelig form og på en slik måte at kunder og potensielle kunder har en rimelig mulighet til å forstå arten av og risikoen forbundet med investeringstjenesten og de finansielle instrumentene som tilbys, og på denne bakgrunn være i stand til å fatte en informert investeringsbeslutning. Opplysningene kan gis i et standardisert format. Det er gitt utfyllende bestemmelser om informasjon til kunden i kommisjonsforordningen, artikkel 44 - 50.

Hensikten med bestemmelsene er å sørge for at kunden mottar informasjon om den aktuelle investeringen i tilstrekkelig detalj til å kunne treffe en investeringsbeslutning på et velfundert grunnlag og gis tilstrekkelig tid til å sette seg inn i og tenke gjennom informasjonen og et eventuelt investeringsråd (områdestid) før en eventuell investeringsbeslutning tas.

Hva som bør regnes som tilstrekkelig områdestid vil bero på hvilken type investeringstjeneste eller finansielt instrument det er snakk om, det vil si investeringens omfang og kompleksitet, samt kundens situasjon og kunnskapsnivå. I hvilken grad informasjon om de anbefalte spareproduktene er lett tilgjengelig for kunden har også betydning for hva som må regnes som tilstrekkelig områdestid. Verdipapirfond er spareprodukter som er særskilt regulert nettopp for å være velegnet for ikke-profesjonelle kunder og innebærer høy grad av forbrukerbeskyttelse. Relevant produktinformasjon for verdipapirfond skal, som ovenfor nevnt, utformes etter nærmere bestemte regler, som skal sikre at investor gis informasjon om produktet på en måte som er lett forståelig for investorer uten spesielle forhåndskunnskaper. Fondets vedtekter, prospekt og nøkkelinformasjon gir informasjon om fondets sammensetning, anbefalt sparehorisont, risiko og kostnader, samt en rekke praktiske opplysninger om det aktuelle fondet og forvaltningsselskapet. Disse dokumentene bør forelegges kunden under rådgivningssamtalen. Kunden bør også gjøres oppmerksom på hvor dokumentene kan finnes på produsentens og/eller distributørens nettsider.

Ved inngåelse av spareavtale i aksje- eller kombinasjonsfond vil første trekkdato for spareavtalen som oftest bli satt en periode frem i tid. Ved investeringsrådgivning om inngåelse av spareavtale i verdipapirfond bør det anses tilstrekkelig at kunden mottar informasjon om verdipapirfondet og annen nødvendig informasjon knyttet til en anbefaling om langsiktig sparing i verdipapirfond i kundemøtet. Kunden vil da kunne benytte tiden fra kundemøtet og frem til første trekkdato for spareavtalen til å områ seg. Kunden bør samtidig opplyses om at det fastsatte trekket på bankkontoen kan stanses, selv etter inngåelse av spareavtalen.